

et trygeligt Barn, saa at det var af yderste Vigtighed for Forældrene at faae deres Barn confirmeret, da paaftaaer jeg, at Barnet burde antages til Confirmations-Forberedelse, og det er derfor i de Fattiges og Smaaes Interesse, at vi foretrække det første Forslag for det sidste, og jeg kan derfor ikke Andet end modarbejde et Forslag, som bestemt siger, at der skal 3 til, for at Confirmationen skal kunne finde Sted. Endelig maa jeg endnu tillade mig at gjøre opmærksom paa Slutningen i det første Uendningsforslag, som den ærede Taler, der først anbefalede det, ikke videre fremhævede, men som jeg for min Part lægger temmelig stor Vægt paa. Der staaer nemlig, at Confirmationen kun skal finde Sted, hvis Bedkommende befindes kirkeligt modne. Nu vide vi jo nok, at ifølge Lovgivningen har Præsten Ret til og er forpligtet til at vise et Barn bort, naar det ikke er modent, og det følger jo af sig selv, at Ingen, som ønsker Confirmation 2 Gange om Aaret, kan ønske, at noget Barn skal confirmeres, naar det ikke dertil er kirkeligt modent; men det er ligesaa vist, at der hos mange Præster rundt omkring i Landet er en Frygt for, at de dog skulde nødes til at regne det mindre nøie med Modenheden, just ikke af Loven, rigtigt forstaaet, men paa Grund af Stemningen, naar den blev misforstaaet, det vil altsaa sige: Svagheden i den menneskelige Natur skulde virke saaledes paa dem, at de, naar Loven udkom i sin oprindelige Skikkelse, ikke godt kunde eller havde større Vanskelighed ved at sige Nei til at confirmere et Barn, naar dette var umodent. Der som jeg var Præst, vilde jeg forhaabentlig ikke tænke saaledes, men nu er det engang et Factum; at Mange betragte Sagen paa denne Maade. Naar det derfor her i Forslaget anføres, at Børnene skulle være kirkeligt modne, saa forekommer dette mig at være ligesom en Indskærping af det gamle Lovbud og en Modvægt mod Svagheden i den menneskelige Natur, hvorved da ogsaa Fristelsen blev mindre til — jeg vil ikke sige med fuldkommen Bevidsthed at handle mod Samvittigheden —, men mindre til at handle saaledes, som man i Tilfælde af Tvivl helst ikke vilde.

Af disse Grunde skal jeg tillade mig at an-

befale det første Uendningsforslag til det ærede Thing.

Grundtvig: Jeg anseer og har stadigt anseet dette Lovforslag for at have den eneste Vigtighed, at derved det Paaftud saldt bort, som Provster og Biskopper, isærdeleshed i den senere Tid, benytte sig af, for at forhindre Confirmationsskoldelse 1ste Søndag efter Mikkelsdag. Men, naar nu altsaa dette skeer, naar der holdes Confirmation ogsaa paa denne Tid, hvad enten man vedtager det Forslag, som er kommet fra Udvalget eller et af de Uendningsforslag, der ere fremkomne ved 3die Behandling, saa er det mig forsaavidt ligegyldigt, hvilket af disse Forslag vedtages; kun synes mig, at Alt, hvad der i den Henseende skal tjene til at holde eller drive Præsten mere til nødvendigviis at holde Confirmation 1ste Søndag efter Mikkelsdag, end der nu driver ham til at holde Confirmation 1ste Søndag efter Paaftue, er aldeles overflødig og uhenftigmasigt.

J. A. Hansen: Jeg skal begynde med at erklære, at jeg ønsker Loven frem under hvilkensomhelst af de 3 Skikkelser, som findes i det foreliggende Forslag, naar det bliver vedtaget af Thingets Fleertal, men jeg skal dog bemærke, at jeg ikke kan see nogen Grund til at afvige fra det oprindelige Forslag, saaledes som dette foreligger. Det forekommer mig nemlig klart, at de Indvendinger, som ere gjorte derimod, egentlig ikke ere Andet end en Hængen i Ord, og, naar man saaledes vilde tage fat paa en hvilkensomhelst Lov, vilde man mod en saadan let kunne gjøre de samme Indvendinger gjældende, som her ere blevne gjorte. Naar det hedder, at Confirmation skal afholdes, saa forekommer det mig soleklart, at der ikke behøves at tilføies, at, naar der ingen Børn er, skal Confirmationen ikke finde Sted. Efter min Formening vil det være aldeles overflødig at gjøre en saadan Tilføining til Loven. Naar det fremdeles hedder, at Confirmation skal afholdes 2 Gange om Aaret i alle Landets Sogne, og der derimod er indvendt, at der derved ikke er sagt i alle Landets Sognekirker, skal jeg